

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ -ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2015-2016

...με αφορμή την κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις μέρες μας... Εμπνεόμενοι από εικόνες και σχετικά κείμενα και διαπνεόμενοι από δημιουργική ορμή και ερευνητική διάθεση, οι μαθητές και οι μαθήτριές μου διατυπώνουν τις σκέψεις, τις απόψεις, τις αντιλήψεις τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη σημασία τους, εκτιμώντας την αξία του ανθρωπισμού ως πολιτισμικής κληρονομιάς και εκφράζοντας, παράλληλα, τα συναισθήματά τους για το αγαθό της σε βάθος μελέτης της ιστορικής μας αυτοσυνειδησίας.

Η διδάσκουσα καθηγήτρια

Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός

«ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΧΙ»

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν τη μεγαλύτερη κατάκτηση του ανθρώπου. Η διακήρυξή τους έχει ως πρώτο στόχο την προστασία και ευημερία του ανθρώπου στην κοινωνία αλλά και τη κατοχύρωση των αξιών. Σημαντικό παράγοντα για την διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν διάφορες οργανώσεις όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών αλλά και η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Σκοπός τους είναι να προστατεύσουν τον άνθρωπο μέσα σ' ένα κόσμο που δέχεται συνεχώς παραβιάσεις των δικαιωμάτων του. Ειδικότερα, σε χώρες του τρίτου κόσμου αλλά και στο δυτικό κόσμο το φαινόμενο αυτό έχει φτάσει στο ζενίθ! Ποιές είναι οι παραβιάσεις που δέχονται αυτές οι χώρες ; Τι αποτελέσματα επιφέρουν στους ανθρώπους που τις υφίστανται και πως μπορεί να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο;

Αρχικά, λόγω της έλλειψης μόρφωσης , οι άνθρωποι και κυρίως τα

παιδιά δεν γνωρίζουν ποια είναι τα δικαιώματα τους και πως μπορούν να τα χρησιμοποιήσουν. Για παράδειγμα, σε μια εμπόλεμη χώρα στην οποία σκοτώνονται καθημερινά εκατοντάδες άνθρωποι, καταπατούνται δικαιώματα όπως το δικαίωμα της παιδείας, το δικαίωμα της ζωής, το δικαίωμα της ελευθερίας, της σίτισης, της στέγασης δικαιώματα που ο άνθρωπος θα έπρεπε να απολαμβάνει. Διάφορες "δυνάμεις" που καταλαμβάνουν την εξουσία επιβάλλουν στους ανθρώπους ψευδείς αντιλήψεις απομακρύνοντας τους από τον αληθινό κόσμο με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να ζουν στη δική τους "αλήθεια".

Επίσης, λόγω της "υπεροχής" του αντρικού φύλου, η γυναίκα ως άτομο μειώνεται και δέχεται εμφανείς παραβιάσεις των δικαιωμάτων της. Δεν έχει το δικαίωμα της γνώσης, της συμμετοχής στα κοινά και σε ακραίες περιπτώσεις κυρίως σε ανατολικές χώρες δεν έχει το δικαίωμα της εμφάνισης του προσώπου της. Οι γυναίκες αναγκάζονται να φοράνε μαντήλια τα οποία καλύπτουν το πρόσωπο τους εκτός των ματιών. Αποτέλεσμα αυτού είναι η δημιουργία στερεότυπων και το πιο σημαντικό και επώδυνο η κατάργηση της ελευθερίας της ως άνθρωπος.

Ακόμη, η απάνθρωπη εκμετάλλευση των παιδιών στην εργασία αποτελεί μια ακόμα παραβίαση. Τα παιδιά αντί να παίζουν, να μορφώνονται και να υιοθετούν αξίες όπως η αγάπη, η συνεργασία και η ελευθερία μαθαίνουν να ζουν σ' ένα περιβάλλον μίσους και καταπίεσης.

Όλες αυτές οι παραβιάσεις θα πρέπει να εξαλειφθούν αρχίζοντας από το κράτος και το ίδιο το άτομο. Ειδικότερα, το κράτος θα πρέπει να προστατεύει, να σέβεται τα δικαιώματα και να δημιουργεί ένα κλίμα ισότητας, ισονομίας και αλληλεγγύης. Επίσης, το σχολείο θα πρέπει να μορφώνει τα παιδιά και να τα προετοιμάζει ως υγιή πρότυπα, φορείς των δικαιωμάτων τους. Οι διάφοροι οργανισμοί όπως η Διεθνής Αμνηστία και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών μπορούν να οργανώνουν εκδηλώσεις οι οποίες θα έχουν ως στόχο την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των ανθρώπων. Τέλος, η οικογένεια θα πρέπει να παραδειγματίζει τα παιδιά ώστε να μάχονται για τη διατήρηση και τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων τους.

Συνοψίζοντας, είναι ευθύνη όλων μας να αγωνιζόμαστε για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας. Ας μη ξεχνάμε, ότι τα δικαιώματα είναι καθολικά, απευθύνονται σε όλους τους ανθρώπους, είτε είναι άσπροι είτε είναι μαύροι, είτε είναι φτωχοί, είτε είναι πλούσιοι, είναι ίδια για όλους και δεν μπορεί κανένας να μας τα αφαιρέσει. Είναι ευθύνη

όλων μας, λοιπόν , να μην επιτρέπουμε σε κανέναν να μας τα στερεί οποιoσδήποτε και αν είναι.

Με εκτίμηση,

Χριστίνα Μπαλλά
Μαθήτρια Γ' τάξης Μουσικού Λυκείου Τρικάλων

Στα πλαίσια του μαθήματος της Έκφρασης –Έκθεσης ασχοληθήκαμε με το επίκαιρο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Με αφορμή αυτό, γράψαμε μια έκθεση σε μορφή άρθρου που αφορούσε τις απόψεις μας για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον Δυτικό κόσμο, αλλά και σε χώρες του Τρίτου κόσμου.

«ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: Τι πήγε στραβά»

ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΑΝΤΖΙΑΡΑ, μαθήτρια του τμήματος Γ'1 του Μουσικού Λυκείου Τρικάλων

Σε μια εποχή που η παγκοσμιοποίηση, οι πόλεμοι και οι παντός τύπου κίνδυνοι που ελλοχεύουν είναι σύνηθες φαινόμενο , το ζήτημα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι πιο σημαντικό από ποτέ.

Καθημερινά, γίνεται λόγος για φυλακίσεις, βασανισμούς, θανάτους, σε κάποια περιοχή του πλανήτη, με θύματα ανθρώπους που ίσως δεν είχαν καν την ευκαιρία να επικαλεστούν τα δικαιώματα τους, ή να ζητήσουν βοήθεια από κάποια οργάνωση. Αυτά δεν είναι μεμονωμένα , δυστυχώς, φαινόμενα, διότι πλέον η έξαρση της βίας και των συγκρούσεων που συμβαίνουν παγκοσμίως, από την Αμερική ως τις

υποβαθμισμένες χώρες της Ασίας, της Αφρικής και του Δυτικού κόσμου.

Αυτή η τόσο έντονη και στυγνή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει προέλθει από την κακοδιαχείριση των ελευθεριών των ατόμων από τους φορείς εξουσίας που πράττουν ανάλογα με το συμφέρον τους, τις περισσότερες φορές. Όλα ξεκινούν με την επιθυμία του ανθρώπου για δύναμη και έλεγχο των μαζών, που συνάδει με τη δίψα για άκρατο πλουτισμό. Η αυθαιρεσία του κράτους ή ενός δημαγωγού, οδηγεί σε καταπάτηση των δημοκρατικών ιδεών και επιβολή ιδιότυπου καθεστώτος. Δεύτερον, η μη θέσπιση νόμων από θεσμοθετημένους φορείς για την προστασία και τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει ως αποτέλεσμα την καταστρατήγηση τους, κάνοντας δυσκολότερη την επίκληση των ανθρώπων σε αυτά. Για παράδειγμα, αν κάποιος είναι αιχμάλωτος πολέμου και ειδικότερα σε μια χώρα που δεν έχει δημοκρατικό καθεστώς, οι προσπάθειες του να επικαλεστεί τα δικαιώματά του για καλύτερη και πιο ανθρώπινη μεταχείριση, δεν υφίστανται καν.

Επίσης, σημαντική πτυχή του ζητήματος και ίσως η ρίζα του κακού, είναι η έλλειψη παιδείας και ενημέρωσης πάνω στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ευτυχώς, στο σχολείο μας γίνονται εύκαρπες προσπάθειες για ενημέρωση και ευαισθητοποίηση πάνω σε τέτοια θέματα, με ομιλίες και παρουσιάσεις. Το ζητούμενο όμως είναι να υπάρχει παντού ανταπόκριση ώστε όλοι να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να σέβονται αυτά των άλλων. Το άσχημο είναι πως δεν έχουν όλοι οι άνθρωποι πρόσβαση στην πλήρη ενημέρωση και συγκεκριμένα, κάτοικοι Τριτοκοσμικών χωρών, δεν έχουν τη δυνατότητα να επιμορφωθούν για να μπορέσουν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους για μια ίση μεταχείριση. Αντ' αυτού, μένουν αναλφάβητοι, απαίδευτοι και έρμαιοι των «ισχυρών» των ανεπτυγμένων κρατών, που τους χειραγωγούν για να μην επηρεαστούν τα συμφέροντά τους.

Ουσιαστικά, αυτό που συμβαίνει είναι μια συνολική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ανθρώπου που στις μέρες μας έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις. Γιατί δε νοούνται πλέον ανθρώπινα δικαιώματα με ίδια ισχύ και βάση έξω από τα σύνορα ενός κράτους. Κι αν υπάρχουν, πολύ λίγο θεωρούνται σημαντικά για να πούμε ότι έχουν –υποτιθέμενη- οικουμενική εμβέλεια. Αυτό λοιπόν που χρειάζεται είναι κάτι ουσιαστικότερο από απλές υπογραφές και διακηρύξεις.

Ο πρώτος και σημαντικότερος παράγοντας για την αντιμετώπιση της καταπάτησης των δικαιωμάτων είναι εύλογα, η ενημέρωση. Σφαιρική, ολοκληρωμένη και πανανθρώπινη ενημέρωση συνιστά πλήγμα στις βλέψεις των κυβερνήσεων που θέλουν να επηρεάζουν επανειλημμένα το λαό. Έπειτα, είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν νόμοι και διατάξεις από τους φορείς προστασίας των δικαιωμάτων (ΟΗΕ κ.λ.π) που θα τα καθιστούν απaráγραπτα και αναφαίρετα για κάθε πολίτη, για να μπορεί επιτέλους να καταστεί ο όρος «οικουμενικά» ορθός, και με νομικά πια ερείσματα. Ακόμα, η διασφάλιση των δικαιωμάτων «τρίτης γενιάς» όπως ονομάζονται, που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, το ζήτημα της βιοηθικής και της ατομικής προστασίας στον Κυβερνοχώρο, αποτελούν άμεση απόρροια της παγκόσμιας ανάγκης για επικύρωση των δικαιωμάτων.

Ανακεφαλαιώνοντας λοιπόν, η προστασία των ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους, επειδή ο καθένας από εμάς μπορεί να συμβάλει στην εξάλειψη της παραβίασης τους, με μικρά βήματα κάθε φορά. Όλοι μπορούμε να πιέσουμε το κράτος που ασκεί την εξουσία για δικαιότερη μεταχείριση των προσφύγων, των μεταναστών ή των αστέγων. Γιατί η συλλογική προσπάθεια έχει αποτέλεσμα μόνο αν αποκτήσουν όλοι ενσυναίσθηση και περάσουν στην ενεργό δράση, και όχι αν γίνονται «επαναστάτες του καναπέ».

